

Udenfor Dagsordenen har Handelsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende nu anmeldte Lovforslag.

Handelsministeren (Hage): I Løbet af den sidste Menneskealder er Handelskolerne her i Landet vokset betydeligt baade i Antal og i Henseende til den Gøring, de udfører. De nyder ogsaa Understøttelse paa Finansloven, og der er indrettet et Tilsyn fra Statens Side i Lighed med, hvad der finder Sted for de tekniske Skoler. Men Handelsskolerne faar paa ingen Maade en Understøttelse af Staten, der kan stilles ved Siden af den, der efterhaanden er blevet de tekniske Skoler til Del, og der er atter og atter fra Handelsskolernes Side fremkommet Ønske om, at deres Forhold maatte blive gjort til Genstand for en Lovordning, som kunde forbedre deres Kaar. Som Følge deraf blev der i Fjor nedsat en Kommission, i hvilken alle interesserede blev repræsenteret; paa Grundlag af den afgivne Betænkning skal jeg tillade mig at fremsætte Forslag til Lov om Handelsskolernes Ordning.

I korte Træk gaar Kommissionens Forslag ud paa at indføre et lignende Tilsyn som for de tekniske Skoler. Der skal ansættes en Direktør, bistaaet af en Inspektør, som fører Tilsyn, og der kan udnevnes Konsulenter i særlige Fag, naar det maatte skønnes nødvendigt. Der gives fremdeles Regler om Oprettelse af et Skoleraad og en Eksamenkommission. Skolerne deles i tre Grupper efter deres Undervisnings Omfang. Midlerne til at der kan ydes Skolerne en passende Understøttelse bliver at bevilge aarlig paa Finansloven. Der er derefter givet Regler for, hvorefter det samlede Tilskud skal fordeles mellem Skolerne.

Det Forslag til Lov om Handelsskoler, som jeg herved har den Ære at fremsætte, følger, bortset fra formelle Ændringer, i alt væsentligt Kommissions-Forslaget. Kun paa et enkelt Punkt har jeg ment at burde gøre en mere reel Afvigelse. Kommissionen foreslaar, at der skal dannes et Skoleraad, i hvilket alle interesserede skulde være repræsenterede, baade Handelsorganisationer, Lærerpersonele o. s. v. Dette Skoleraad skulde bestaa af Direktøren som Formand og 18 Medlemmer, og desuden skulde Inspektøren og Konsulenterne kunne deltage i Forhandlingerne; det vilde, kort sagt, blive et meget stort Maskineri. Jeg vil paa ingen Maade fraraade Dannelsen af et Skoleraad,

men jeg mener, at man passende kunde halvere Medlemstallet; et saadant Antal vil sikkert være tilstrækkeligt til, at alle Interesser kan blive fyldestgørende repræsenteret, og at de Diskussioner, der skal finde Sted i Skoleraadet, vil kunne blive fuldt udtømmende.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie. Det vil i finansiel Henseende selvfølgelig komme til at medføre en forøget Udgift for Staten. Den er opgjort til omtrent 100 000 Kr., men vil man være meget nøjeregnende og tage i Betragtning, at Udgifterne allerede forud ved midlertidige Tillæg er vokset en hel Del, og vil man, hvad der maaske er det rigtige Udgangspunkt, holde sig til hvad Udgiften var inden disse Forhøjelser, saa bliver det forøgede Krav til Statskassen en Del større. Men selv i saa Fald kommer Ordningen paa ingen Maade til at koste saa meget, som Statens Tilskud til de tekniske Skoler andrager.

Formanden: Derefter har Finansministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Brandes): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Invalidforsørgelse. Lovforslaget er et Sammen drag af de mange forskellige Invalidelove, som i Aarenes Løb er blevet givet, og som næsten alle er gaaet ud paa at forhøje selve Invalidforsørgelsen; samtidig har naturligvis ogsaa de enkelte Bestemmelser været underkastede forskellige Gennemsyn, hvorved der er ændret paa dem. De første Invalidelove er fra 50erne, den vigtigste fra 70erne, og til Slutning har man gennem Dyrtidslovene forøget Invalidforsørgelsen med 60 pCt. af det Beløb, der normalt udbetaltes Invaliderne. Jeg har nu ment, at Øjeblikket var kommet til at sammenfatte alle disse Bestemmelser for at gøre dem enklere og klarere og berigtige Udtryk, som ikke mere har nogen Værdi i Praksis. I Invalideloven bestemmes f. Eks., at Invalidens Svækkelse skal konstateres derigenem, at han ikke mere er duelig til Krigstjeneste eller til Militærtjeneste; dette er man gaaet bort fra, idet det afgørende har været, om vedkommende under sin Militærtjeneste har paadraget sig Svækkelse eller Beskadigelse af en saadan Natur, at den hindrede ham i hans borgerlige Erhverv; man har inddelt disse Svækkelser i forskellige Klasser, hvorved man fast-